

eens for dem alle, trods deres indbyrdes Forskjellighed, tillige var der et andet Moment, som jeg ønskede at gøre gjældende, nemlig Hensyn til, at der ved Forhandlingen her blev besluttet, at der skulde ansættes Agenter, ligesom jeg vedgik, at man ved Beregningen i Lovforslaget havde overseet at tage Hensyn til de Procenter, der ville være at tilstaae Postmestrene for deres Uleilighed ved at være Agenter for Anstalten. Efterat have taget samtlige disse Hensyn i Betragtning, har jeg fundet mig foranlediget til at stille det Forslag, som foreligger under Nr. 15, og som jeg skal tillade mig at anbefale det ærede Thing til Vedtagelse. — Endelig foreligger der under Nr. 16 et Forslag, som jeg ligeledes ved 2den Behandling tillod mig at forbeholde mig at stille, og som jeg haaber, at man ikke vil finde nogen Anledning til at modsætte sig.

Jensen: Den høitærede Finanzminister gif egentlig ikke ind paa det Forslag, jeg har stillet, og bevisste navnlig ikke, at det virkelig var saaledes, som han udtrykte sig, overflødig. Det, som det i saa Henseende kommer an paa, er jo, hvorvidt saadanne Omskrivninger, som uden Skade for Anstalten kunne gøres, men som Bestyrelsen nægter at foretage, kunne skee ved Benyttelse af § 10, og det paastaar jeg er ikke muligt, fordi § 10 ikke med Hensyn til alle Arter af Forsikringer tilsteder deres Ophævelse ved en Udbetaling i Penge. Naar en Forsikring i alle Tilfælde kan forlanges hævet imod Godtgørelse i Penge, ja, saa giver jeg den høitærede Finanzminister Ret i, at saa vil § 10 kunne benyttes, men saalænge det ikke er Tilfældet, saa kan man kun faae den omskrevet til en ny Forsikring af samme Art, hvis den ikke netop hører til den enkelte Klasse af Forsikringer, som ifølge Paragraphen kunne udbetales i Penge. Jeg har altsaa ingenlunde indrømmet, at Forslaget er overflødig, men jeg har sagt, at selv om det var overflødig, saa vilde det dog kunne virke til Gavn, fordi

det vilde henlede Befolkningens Opmærksomhed paa, at Anstalten kunde benyttes paa en saadan Maade, og Anstalten vilde have en Opfordring til i dens Plan at angive Maaden, hvorpaa Omskrivninger vilde kunne finde Sted, hvilket derimod ikke vil kunne skee, naar det aldeles ikke omtales i § 10, at saadanne Omskrivninger kunne finde Sted. Omskrivninger er en meget vigtig Foranstaltning, og Regler derfor findes ved flere Anstalter. Jeg skal i saa Henseende, fordi jeg lægger megen Vægt paa i Sager af saa speciel Natur at kunne henvise til Autoriteter, give Anvisning paa et Skrift af Professor Mundt, som med Omhu behandler Spørgsmaalet om, efter hvilke Formler Omskrivninger i de forskjellige Tilfælde kunne finde Sted, og hvis Noget vil gøre sig den Uleilighed at tage dette Skrift for sig, saa vil man see, at der er angivet en Mængde Formler for en Mængde Tilfælde, hvort det vil kunne skee uden Skade for den paagjældende Anstalt; og saadanne Omskrivninger paastaar jeg ville blive ønskede i mange Tilfælde. Dersom det ikke med slaende Grunde bliver godtgjort, at dette ikke vil kunne finde Sted ved denne Anstalt, saa er jeg aldeles overbevist om, at det samme Spørgsmaal dog vil blive reist paa de senere Stadier, som Loven har at tilbagelægge.

N. Rasmussen: Det er med Hensyn til Forslaget under Nr. 5 til § 4, at jeg vil sige et Par Ord. Jeg kan være enig med den høitærede Finanzminister i, at, dersom man kunde overbevise sig om, at der ikke var nogen Fare ved at forhøje Maximum, saa var der heller ingen Grund til at sætte sig imod denne Forhøielse; men de Medlemmer af Udvalget, som have stillet dette Forslag, have ikke kunnet overbevise sig om, at der ikke er den allerstørste Fare ved at forhøje Maximum til 30,000 Rd. Den hele Foranstaltning berører jo meget paa Tilfældigheder, og navnlig maae vi være overbeviste om, at det ingenlunde vil mangle paa Forsøg paa at faae